СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України у Хмельницькій області
Слідчий відділ
вул. Героїв Майдану, 19, м. Хмельницький, 29000, тел. (0382) 65-76-91
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hml@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001734

_____ № _____ На № _____ від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Хмельницький «22» травня 2025 року

Старший слідчий в особливо важливих справах слідчого відділу Управління Служби безпеки України у Хмельницькій області підполковник юстиції Топільчук Андрій Анатолійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22023240000000155 від 04.08.2023 за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276 - 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

МРАЧКОВСЬКОГО Павла Миколайовича, 12.07.1971 р.н., уродженця м. Кам`янець-Подільський Хмельницької області, громадянина України, зареєстрованого за адресою: м. Кам`янець-Подільський Хмельницької області, вул. 30 років Перемоги, 5, кв. 110, не судимого,

про те, що він підозрюється у пособництві державі-агресору, тобто в умисних діях, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням, вчинені громадянином України, за винятком громадян держави-агресора, з метою завдання шкоди Україні шляхом: добровільного збору, підготовки та/або передачі матеріальних ресурсів чи інших активів представникам держави-агресора, її збройним формуванням та/або окупаційній адміністрації держави-агресора, а саме у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Мрачковський П.М.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об`єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об`єднаних Націй (далі - ООН). До складу ООН входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени зазначеної організації утримуються у своїх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як

проти територіальної недоторканності чи політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об`єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про неприпустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання в будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплені обов`язки держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербування найманців або посилання таких найманців на території іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є: застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави; застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії: вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, хоч би який тимчасовий характер вона не мала, що є результатом такого вторгнення або нападу або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або її частини; бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави; блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави; напад збройними силами держави на сухопутні, морські чи повітряні сили чи морські та повітряні флоти іншої держави; застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з державою, що приймає, порушуючи умови, передбачені в угоді або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди; дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала у розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави; засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівносильно наведеним вище актам, або її значну участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, будь то політичного, економічного, військового чи іншого характеру не можуть бути виправдовуванням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили або загрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання суперечок та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва 1 серпня 1975 року, який був підписаний СРСР, правозаступником якого є російська федерація.

Статтями 1 і 2 III Конвенції про відкриття військових дій від 18 жовтня 1907 року, що вступила в дію 26 січня 1910 року і 7 березня 1955 року визнана СРСР, правонаступником якого є російська федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього та недвозначного попередження у формі або мотивованого оголошення війни, або ультиматуму з умовним оголошенням війни. Про існування стану війни має бути негайно повідомлено нейтральним державам, і він матиме для них дійсну силу лише після отримання повідомлення.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі - Декларація) зазначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту та неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки було схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. Відповідно до зазначеного документу, територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація. Відповідно до пунктів 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки, у зв`язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року російська федерація, Сполучене Королівство Великобританії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні свої зобов`язання згідно з принципами Заключного акту співробітництву в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність, суверенітет та існуючі кордони України, зобов`язалися утримуватися від загрози силою або її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що жодна їхня зброя ніколи не використовуватиметься проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримання миру та стабільності у Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, укладеного між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів одна одної та зобов`язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їх непорушність, а також вирішувати всі суперечки, що виникають з питань кордонів та територій, лише мирними засобами. Держави також зобов`язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо вони виникнуть; не встановлювати із нею політичних, економічних та інших зв`язків; не допускати використання ними територій та комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічну, фінансову, військову та іншу допомогу.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН та зобов`язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки та співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співпрацю та партнерство між Україною та російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року 13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 2 березня 1999 року № 42 - ФЗ). Відповідно до статей 2-3 зазначеного Договору, російська федерація зобов`язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів і зобов`язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів

взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, дотримання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов`язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису та карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований російською федерацією 22 квітня 2003 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганської областей належить до території України.

Статтями 1 - 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенного незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканною.

Згідно з статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерело влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати та змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народу і не може бути узурповане державою, її органами чи посадовими особами. Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов`язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не посягати на права та свободи, честь та гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

У відповідності до статей 132 - 134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід`ємною складовою України та в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її ведення.

Незважаючи на викладене, діючи з прямим умислом, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, в порушення зазначених вище міжнародних нормативно-правових актів, 22 лютого 2022 року президент російської федерації володимир путін , реалізуючи злочинний план направлений на насильницьку зміну меж території та кордонів України, в порушення порядку, встановленого Конституцією України, направив до ради федерації звернення про використання збройних сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволене.

24 лютого 2022 року о 05 годині президент російської федерації володимир путін оголосив рішення про початок військової операції в Україні.

Того ж дня, близько 05 год. 10 хв. збройними силами російської федерації, що діяли за наказом керівництва російської федерації та збройних сил російської федерації, здійснено запуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах, складах, підрозділах Збройних Сил України та інших військових формувань.

Після чого, тоді ж, війська російської федерації незаконно ввійшли сухопутним шляхом на територію суверенної держави України.

24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв`язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

15.03.2022 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 14.03.2022 №133/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 26.03.2022 строком на 30 діб.

Надалі, режим дії воєнного стану неодноразово продовжувався і триває по теперішній час.

У період з 24 лютого 2022 року і по цей час триває окупація частини території Харківської, Херсонської, Запорізької, Донецької, Луганської областей та АР Крим.

При цьому, досудовим слідством встановлено, що не пізніше 29 грудня 2022 року, Мрачковський П.М., реалізовуючи свої злочинні наміри, спрямовані на допомогу державі-агресору, її збройним формуванням, добровільно здійснив збір матеріальних ресурсів, інших активів задля надання допомоги окупаційним підрозділам російської федерації, які ведуть бойові дії проти підрозділів Збройних Сил України на тимчасово окупованій території України.

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 29 грудня 2022 року Мрачковський П.М., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на допомогу державі-агресору, її збройним формуванням, шляхом збору та підготовки передачі їм матеріальних ресурсів, діючи умисно та добровільно, із політичних та ідеологічних мотивів, з метою завдання шкоди Україні, усвідомлюючи протиправність своїх дій, придбав військовий одяг та взуття для передачі, в кількості близько 100 комплектів, підрозділам держави-агресора, які ведуть бойові дії проти Збройних Сил України на тимчасово окупованій українській території.

Далі, не пізніше 24 січня 2023 року, Мрачковський П.М., реалізовуючи свої злочинні наміри, спрямовані на допомогу державі-агресору, її збройним формуванням, добровільно здійснив збір матеріальних ресурсів, інших активів задля надання допомоги окупаційним підрозділам російської федерації, які ведуть бойові дії проти підрозділів Збройних Сил України на тимчасово окупованій території України.

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 24 січня 2023 року Мрачковський П.М., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на допомогу державі-агресору, її збройним формуванням, шляхом збору та підготовки передачі їм матеріальних ресурсів, діючи умисно та добровільно, із політичних та ідеологічних мотивів, з метою завдання шкоди Україні, усвідомлюючи протиправність своїх дій, здійснив збір однієї бензопили, запасних цепів та масла до неї, моток кабелю та рулон плівки для передачі підрозділам держави-агресора, які ведуть бойові дії проти Збройних Сил України на тимчасово окупованій українській території.

Після цього, не пізніше 05 лютого 2023 року, Мрачковський П.М., реалізовуючи свої злочинні наміри, спрямовані на допомогу державі-агресору, її збройним формуванням, добровільно здійснив збір матеріальних ресурсів, інших активів задля надання допомоги окупаційним підрозділам російської федерації, які ведуть бойові дії проти підрозділів Збройних Сил України на тимчасово окупованій території України.

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 05 лютого 2023 року Мрачковський П.М., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на допомогу державі-агресору, її збройним формуванням, шляхом збору та підготовки передачі їм матеріальних ресурсів, діючи умисно та добровільно, із політичних та ідеологічних мотивів, з метою завдання шкоди Україні, усвідомлюючи протиправність своїх дій, здійснив збір обігрівачів, електричних подовжувачів та металевих печей типу «буржуйка» для передачі підрозділам держави-агресора, які ведуть бойові дії проти Збройних Сил України на тимчасово окупованій українській території.

Надалі, не пізніше 26 березня 2023 року, Мрачковський П.М., реалізовуючи свої злочинні наміри, спрямовані на допомогу державі-агресору, її збройним формуванням, добровільно організував та здійснив збір матеріальних ресурсів, інших активів задля надання допомоги окупаційним підрозділам російської федерації, які ведуть бойові дії проти підрозділів Збройних Сил України на тимчасово окупованій території України.

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 26 березня 2023 року Мрачковський П.М., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на допомогу державі-агресору, її збройним формуванням, шляхом збору та підготовки передачі їм матеріальних ресурсів, діючи умисно та добровільно, із політичних та ідеологічних мотивів, з метою завдання шкоди Україні, усвідомлюючи протиправність своїх дій, організував та здійснив збір 100 комплектів термобілизни, 50 комплектів маскхалатів, натільної білизни, шкарпеток, солодощів для передачі підрозділам держави-агресора, які ведуть бойові дії проти Збройних Сил України на тимчасово окупованій українській території.

Зміст підозри Мрачковського П.М. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України

Мрачковський Павло Миколайович підозрюється у тому, що він, будучи громадянином України, не пізніше 29 грудня 2022 року, реалізовуючи свої злочинні наміри, спрямовані на допомогу державі-агресору, її збройним формуванням, добровільно здійснив збір матеріальних ресурсів, інших активів задля надання допомоги окупаційним підрозділам російської федерації, які ведуть бойові дії проти підрозділів Збройних Сил України на тимчасово окупованій території України.

При цьому, досудовим слідством встановлено, що не пізніше 29 грудня 2022 року, Мрачковський П.М., реалізовуючи свої злочинні наміри, спрямовані на допомогу державі-агресору, її збройним формуванням, добровільно здійснив збір матеріальних ресурсів, інших активів задля надання допомоги окупаційним підрозділам російської федерації, які ведуть бойові дії проти підрозділів Збройних Сил України на тимчасово окупованій території України.

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 29 грудня 2022 року Мрачковський П.М., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на допомогу державі-агресору, її збройним формуванням, шляхом збору,

та підготовки передачі їм матеріальних ресурсів, діючи умисно та добровільно, із політичних та ідеологічних мотивів, з метою завдання шкоди Україні, усвідомлюючи протиправність своїх дій, придбав військовий одяг та взуття для передачі, в кількості близько 100 комплектів, підрозділам держави-агресора, які ведуть бойові дії проти Збройних Сил України на тимчасово окупованій українській території.

Далі, не пізніше 24 січня 2023 року, Мрачковський П.М., реалізовуючи свої злочинні наміри, спрямовані на допомогу державі-агресору, її збройним формуванням, добровільно здійснив збір матеріальних ресурсів, інших активів задля надання допомоги окупаційним підрозділам російської федерації, які ведуть бойові дії проти підрозділів Збройних Сил України на тимчасово окупованій території України.

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 24 січня 2023 року Мрачковський П.М., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на допомогу державі-агресору, її збройним формуванням, шляхом збору та підготовки передачі їм матеріальних ресурсів, діючи умисно та добровільно, із політичних та ідеологічних мотивів, з метою завдання шкоди Україні, усвідомлюючи протиправність своїх дій, здійснив збір однієї бензопили, запасних цепів та масла до неї, моток кабелю та рулон плівки для передачі підрозділам держави-агресора, які ведуть бойові дії проти Збройних Сил України на тимчасово окупованій українській території.

Після цього, не пізніше 05 лютого 2023 року, Мрачковський П.М., реалізовуючи свої злочинні наміри, спрямовані на допомогу державі-агресору, її збройним формуванням, добровільно здійснив збір матеріальних ресурсів, інших активів задля надання допомоги окупаційним підрозділам російської федерації, які ведуть бойові дії проти підрозділів Збройних Сил України на тимчасово окупованій території України.

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 05 лютого 2023 року Мрачковський П.М., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на допомогу державі-агресору, її збройним формуванням, шляхом збору та підготовки передачі їм матеріальних ресурсів, діючи умисно та добровільно, із політичних та ідеологічних мотивів, з метою завдання шкоди Україні, усвідомлюючи протиправність своїх дій, здійснив збір обігрівачів, електричних подовжувачів та металевих печей типу «буржуйка» для передачі підрозділам держави-агресора, які ведуть бойові дії проти Збройних Сил України на тимчасово окупованій українській території.

Надалі, не пізніше 26 березня 2023 року, Мрачковський П.М., реалізовуючи свої злочинні наміри, спрямовані на допомогу державі-агресору, її збройним формуванням, добровільно організував та здійснив збір матеріальних ресурсів, інших активів задля надання допомоги окупаційним підрозділам російської федерації, які ведуть бойові дії проти підрозділів Збройних Сил України на тимчасово окупованій території України.

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 26 березня 2023 року Мрачковський П.М., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на допомогу державі-агресору, її збройним формуванням, шляхом збору та підготовки передачі їм матеріальних ресурсів, діючи умисно та добровільно, із політичних та ідеологічних мотивів, з метою завдання шкоди Україні, усвідомлюючи протиправність своїх дій, організував та здійснив збір 100 комплектів термобілизни, 50 комплектів маскхалатів, натільної білизни, шкарпеток, солодощів для передачі

підрозділам держави-агресора, які ведуть бойові дії проти Збройних Сил України на тимчасово окупованій українській території.

Таким чином, Мрачковський Павло Миколайович підозрюється у тому, що він своїми вищеописаними діями, які виразились у пособництві державі-агресору - умисні дії, спрямовані на допомогу державі - агресору її збройним формуванням, з метою завдання шкоди Україні шляхом добровільного збору, підготовки та передачі матеріальних ресурсів, інших активів представникам держави-агресора, її збройним формуванням, вчинив кримінальне правопорушення передбачене ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ у Хмельницькій області
підполковник юстиції **Топільчук Андрій Анатолійович**

ПОГОДЖЕНО
Начальник відділу нагляду за додержанням законів
регіональним органом безпеки
Хмельницької обласної прокуратури **Зварич Володимир Степанович**

«22» травня 2025 року

Підозрюваному роз'яснено його права та обов'язки, передбачені ст. 42 КПК України:
Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому цим Кодексом порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення;

7) отримувати роз'яснення щодо порядку підготовки та використання досудової доповіді, відмовлятися від участі у підготовці досудової доповіді;

8) брати участь у підготовці досудової доповіді, надавати представнику персоналу органу пробації інформацію, необхідну для підготовки такої доповіді, ознайомлюватися з текстом досудової доповіді, подавати свої зауваження та уточнення.

Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ _____

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 2025 року

Захисник _____ _____

«14» год. «00» хвилин «22» 05 2025 року

Повідомлення про підозру вручив

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ у Хмельницькій області
підполковник юстиції **Андрій ТОПІЛЬЧУК**